

Isten szolgáló leánya
**MARÍA DEL CARMEN
GONZÁLEZ-VALERIO
Y SÁENZ DE HEREDIA**

„Egy kislány, aki Istennek ajánlotta fel magát”
Madrid (Spanyolország) 1930-1939

ÉLETTÖRTÉNETE

María del Carmen 1930.március 14-én született Madridban, egy mélyen vallásos, ötgyermekes család másodszülöttjeként. Szülei még a világra jötte előtt felajánlották őt a

Szűzanyának és ezt a fogadalmukat számos alkalommal megerősítették amikor sorra látogatták a főbb Mária-kegyhelyeket.

A Jó Isten hamar ismerte el őt magáénak: mivel életveszélyben forgott, a születése után pár órával már megkeresztelték. Kétéves korában megkapta a bérálás szentségét, ettől kezdve felismerhetőek voltak benne a mély belső, lelki élet jelei, életkorát figyelembe véve ez csakis az Isteni kegyelem megnyilvánulásának tudható be. Nagy lelkesedéssel készülődött az Első Szentáldozáshoz, melyben 1936. június 27-én, 6 éves korában részesült.

Az ő számára minden „Jézusban létezett” Nagy odaadással viseltetett Jézus Szent Szíve iránt, minden figyelmét arra fordította, hogy ezt a tiszteletet népszerűsítse. Ropant hálát mutatott minden jótételért, amit kapott, a jelenlétében mindenki boldognak érezte magát. A hit beragyogta egész életét és már egészen kicsi kora óta Krisztus példájának követésében érezte a szentség értelmét.

A tisztaság és az irgalom voltak a legszembetűnőbb erényei. A tisztaságot úgy gyakorolta, hogy messze elkerült minden bűnre, botrángra csábító alkalmat. Irgalmassága pedig nem csak a közeli hozzátartozói körében mutatkozott meg, hanem az idegenek felé is megnyilvánult, de legfőképpen azok iránt, akik a spanyol polgárháborúban megölték az édesapját: saját magát ajánlotta fel áldozatként Istennek a gyilkosok megtérése érdekében. Mindenek előtt a köztársaság elnökének, a szabadkőműves Manuel Azañának a megtéréseért imádkozott, akiben

minden rossznak a megtestesülését látta az akkori Spanyolország történelmében. Azért esdekelt, hogy az visszatérjen a hithez, amire a halálos ágyán sor is került.

1939. április 6-án, Nagycsütörtökön az Úristen elfogadta életáldozatát. A hatalmas szenvedések közepette, amiket a kegyetlen, halálos betegség okozott, óriási türelemről és nagylelkúségről tett tanúbizonyságot. 1939. július 17-én húnyt el, több hónapos, iszonyatos szenvedéseket követően. Csupán 9 éves volt, de már így is természetfölöttinek nevezhető az élete.

Egy napon az iskolában a káplán a tanulók meggyóntatása után így fakadt ki: „Ez a kislány telve van a Szentlélekkel”.

Boldoggá avatási pere 1961. július 11-én, Madridban kezdődött. 1996. január 12-én Szent II. János-Pál pápa María del Carment az Úr tiszteletreméltó Szolgálóleányává fogadta, kiemelve, hogy erényeit hősi fokon gyakorolta.

Ima Boldog María del Carmen, az Úr Szolgálóleánya közbenjárásával

(magán használatra)

Jézus, ki azt mondtad: „Engedjétek hozzám a kisdedeket”, aki a „Mezők virága és a völgyek lilioma” vagy, aki María del Carmen lelkét az ártatlanság erényével kívántad megérinteni, aki azt a vágyat gyújtottad föl benne, hogy előbb menjen a Mennybe, mint ahogy a bűn szennye érintené; a hősi fokú szeretet által, amellyel a legnagyobb szenvedések közepette is ragaszkodott életáldozatához, kérünk Téged, hogy az ő közbenjárására éleszd föl a keresztény otthonokban a tiszta lelkek seregét, kik az ő nyomdokain járnak és ha a Te akaratoddal is megegyezik, hogy tiszteljük őt e Földön, közbenjárására add meg a kegyelmet..... kérésünkben. Amen.

[translated into Hungarian by Koszorusné Schildmayer Etelka]